

Quan tot ben perdut per a la grandesa romana  
 una part d'aquesta noble raça s'establí en el  
 terrí que els seus avant passats conqueriren a  
 Roma. Al mig de de les raça ibèriques hi  
 viqueren a cercar l'alta estima que els  
 seus pares hi havien meregut però l'in-  
 dependència i dignitat de la vida tal  
 qual podien encara rubricar bé; el  
 regne dels Cèsars. O aquella fou l'època,  
 ditjosa partint del regnat d'August que  
 l'Espanya va aténjer la seva belic refora  
 amb la virtut civilitzadora dels romans.  
 Quan la península Itàlica arribà a la  
 decadència la Ibèrica resqué fornida  
 ble en la grandesa. Fou quan la llengua  
 i els costums <sup>latins</sup> referen la nostra per-  
 nalitat i florien amb millor esplet  
 allavors que a Itàlia mateixa. Així  
 es veu que la nostra península dona  
 a Roma els emperaires: Trajan,  
 Hadrià i Teodori.

Del que interessa a l'còmput de la contem-  
 pla cal mencionar que entre les famílies del  
 patriciat que emigraren a la Ibèria hi  
 havia la dels Valeris. Consta així per les  
 medalles i inscripcions com per la família des  
 Cecili a partir del regne d'August ex-  
 cint uns altres, i uns o alternativament  
 els primers cires en els colonies i uniu  
 cipis de la nostra encontrada. A Seguinte, un  
 Valerius és adoptat per el Cecili; aquí a



Una Valeria dedica un monument  
funebre al seu marit Cecilius etc.

Genealogia femenina dels Cecília (Cecili?)

En la Roma antiga brilla ja el nom  
d'una dona Cecília, entot temps farr  
honorada amb les més grans merites  
de respecte i admiració. Quan l'Imperi  
verberava i anava a la ruina, el record  
de Laia Cecília tanquiel, muller de  
Tarquin l'Antic Placens encara cobre  
la ciutat eterna. Roma i: havia erigit  
una estatua al Capitoli. Varro se  
gona relació conta Plini, atesta que la  
quenouille quarada Claua i el fus de  
Laia Cecília eron conservats, encara  
en son temps en el temple de Sanguis  
i que en de la Fortuna es guardava  
una roba que aquesta princesa ha  
via feixit per a l'us de Servius  
Tullius. Cal observar aquest culte  
tradicional a la dona que l'seu alt  
lloc politic no va distreure de  
les conveniencies i ocupacions del  
seu sexe. Aquest es un dels trets  
caracteristics de l'antiga Roma  
i que moltes <sup>com</sup> influencies, valu  
dables passa a la virtut de  
la nostra race catalana, perquè una  
de la virtut de la dona catalana  
fins la de més enlairada posicio  
social, es aquesta cura patriarcal  
del áfers domèstics, base la fortitut de



la tradicional llar catalana. Tins st.<sup>3</sup>  
Jeroni en el segle 10 elogia aquella  
matrona romana amb aquestes paraules:  
"El nom del príncep al qual fou  
lligada es desvauresquí en la ombra  
de l'antiguitat com el dels altres  
reis, mes del temps no ha pogut  
esborrar la rara virtut d'aquesta  
dona que ha elevat aquesta dona  
per sobre del seu sexe, gravada  
tan profundament en la memòria  
de tots els segles." (pags. 242-243)

Aveni dia encara es conserva a Roma un  
monument que celebra el nom  
de una altra presentadora de la mortu-  
ranta, la torre que fou també de Caecilia  
Metella. Filla de P. Caecilius Metellus el  
Crèticus, qui fou cònsul en 685 ella  
fou casada amb el triomvir M. Licinius  
Crassus. Aquest, al model de la dona  
crassa li ~~dedicà~~ <sup>construí</sup> creixí a prop mortu-  
ment mortuari en el cim marginal  
de la via Appia <sup>on</sup> fou dominava amb  
grandes les tombes, temples, les villae i  
els aqueductes que conduïen a la ciutat  
des llacs i rius alguns  
d'ells, Aveni dia aquesta tomba no es veu



que una ruina: però ell resta com el  
més noble, ardentment d'aquesta sublim  
regió de la companya romana, tan  
grandiosa en les línies, tan mar  
en les ondulacions dels seus plans. II  
(Poj. 243).

Una altra dona romana distingida  
per anomenada Cornelia per enser bella  
de l'heren dels Cornetis i Cecília qui  
s'acompli a ~~Thap~~ ~~Thap~~. Aquesta dona ha  
vent perdut el seu marit P. Crassus qui  
mori en la guerra dels Partes, ella es  
coga en severs nupcies amb el gran  
Pompeu. Miren el que diu Pla  
tarc a propòsit d'aquesta dona  
Cecília: "Aquesta senyora tenia  
moltes gràcies per atreures l'extima  
ció d'un home: car ella estava honestament  
exercitada amb la llet, tocava bellament  
la lira, era savia en la geometria, menia  
plaer en la filosofia i reicnt ne profit,  
i malgrat tot així no era vanitosa  
ni molestosa com esdevenia general  
ment <sup>amb</sup> les convenetes, saberudes de  
moltes arts i ciències. No es veia era  
talla d'un pare que a la noblesa de la  
raça li ajuntava l'honorabilitat  
de la seva vida. II (Poj. 245).



~~no se preparada~~

~~no~~ vol donar a vosaltres i a tots  
als que C seu adreçament esperen  
alentats per la verge el don  
Germanus



## Genealogia Ceciliiana

La cèlebre Caia Cecília Janniquel  
primer representant en l'història ro-  
mana de la "gens" Cecília. La caiguda  
del rei porta l'expulsió de varies famílies patícies  
entre elles les Cecílies. Ells tornaren ventura  
a Roma; però van al pieu dels nos regnats  
renens que recobrenen amb el temps es honors  
del patriciat. anomenen: L. Cecilius, tribun  
del poble en l'any de Roma 470, ~~les castes de Roma~~  
cònsul, i obren per L. Cecilius Metellus.  
Es la primera volta que'l cognom Metellus  
apareix aliat amb el nom del Cecilius  
per no separar, en més. En l'any 503 es  
cònsul el fill de l'anterior L. Cecilius Metellus, qui  
es el punt de partida de la glòria dels Cecílies. La seva  
victòria sobre es cartaginens (victòria de Panormus)  
repari es derrotas de Scipio i de Regulus, i'asse-  
guí el belic desenllaç de la 1a guerra púnica.  
En el triomf, hi portà 13 generals enemics, 120  
elefants, i feriren al ulls dels romans.  
D'acord es elefants que, venen tan pequenets  
en es monedes dels Cecílies. Fou devot al  
suplen pontificat. Fou fill punita C. M. cònsul  
en 548; dictador en 549 envia a Apica l'Sci-  
pio (l'Apica) qui enderriui la fortuna de Car-  
tago la rival de Roma. Fou cònsul en 611  
i portà a Eponessa. La Celtiberia, rebel·lada i  
defensada per Viriat i escapava de ls mans de  
Roma. El Macedoni, amb dos anys va rendir  
el país va tornar a Roma en l'any en redreccion  
de ls costums públics; morí en 639. Tingué 4 fills me-



foren honorats pel romans; un d'ells triomfador  
de les Balears en 631. El nom d'un descendent  
del Macedoni: Q. Caecilius Metellus Celer, ed  
verrari del conspirador Catilina, versador de la  
moral del qual es fotes corinuls porten  
el nom inscrit en 694. Després aquest consuls  
es l'annu el triumvirat de Pompeu, Cras  
i Crasus, que porta la perdició de la  
República. Celer en va prevenir les  
consequències i en morí de dolor.

Una altra branca de Quintus C. M. descendi  
del germà del Macedoni: L. Caecilius Cal-  
purnus. D'aquest en descendi el Numidicus  
qui portava el prenom de Quintus que continuava  
en la descendència. El nom de Numidicus es  
venia a haver rebut nombrat consul a Numidia  
on la fortuna de Roma cedia davant la resis-  
tència de Jugurtha, qui fou vençut per  
la prudència i dot de governant de Q. Metellus.  
aquest fou víctima de greus intrigues i  
alternativament nomenat i elvat pel  
romans fins a rompre per tota rehabilitat  
aptes l'integritat del seu caràcter. L'histo-  
riador Plutarcu porta aquest parabl en  
loca del Numidicus. L'home de car no,  
separa mai del que es just i honest  
ni esperi ell recompensa o merced.

En l'ell Q. Caecilius Metellus porta el cognom  
de Pius que fou consul en 674. Fou enviat  
a Espanya on derrotà combats el poder de  
Roma. La guerra militar del Cecili venç la  
rebel·lió. L'acció militar del Cecili en Espan-  
ya fou prou gran l'estima a aquest país des-  
prés, on fundaren les ciutats de Metellina i Contra Cal-  
cilia, amb Ciceró.



importance de la virginité  
 en la dignification de la femme

" La pudeur, cette mère de l'amour,  
 est un des fruits du christianisme.

... La vierge chrétienne est un être  
 de vie indépendant et libre; elle  
 peut traiter de pair avec l'homme  
 qui la sollicitait au mariage, et la  
 mancipation des femmes fut accom-  
 plie... Jo Stendhal, Promenade  
 dans Rome.  
 (Nostalgia (Bélis))



No es lloc aquí, ni podem ni venim temps de  
 enumerar <sup>totes</sup> les glòries que per llurs  
 aliances portaren a la gens Cecília les  
 dones d'aquesta raga. Però cal citar en  
 cara la filla de Pomponius Atticus  
 aquella mateixa que Ciceró saluda en una  
 carta al seu jove a Puella Cecíliae bell  
 Minae salutem dices. Aquesta bon  
 corada amb l'amir. Marc Antoni d'August.  
 M. Vipranus Ogrippa. Ella i anomena  
 Viprania Ogrippina. Ella fou promesa  
 per August, des de l'edat d'un any a Tiberi.  
 Corada després amb aquest l'home un  
 fill: Drusus Cèsar, el pare de Julia  
 que Messalina fou perir l'any 43.  
 E quina mort fou el medi del qual  
 es pervé la Providència per a portar  
 al cristianisme la nostra illustre  
 Pomponia Graecina. Més tard an  
 quet mateix temps aquella matrona.  
 Tiberi va haver de rebutjar la seva mulla  
 qui estava prenyada d'un fill de l'eq  
 uina universal i guelment me  
 de la tendresa del seu marit.

Vipranus esportà en segons nup  
 cials Minies Gallus morint  
 l'any 20 de la nostra era.

+ Tal fou la illustre raga que  
 donà al 2<sup>n</sup> segle la verbe Cecília.



la glorià de la qual es bona pel seu  
esclat totes les granderes que l'ho  
vien precedida. Ella fou donada  
del cel pera unir amb sa persona  
l'antiga Roma, en lo que tenia  
de més noble i més pur, amb  
la nova Roma que a partir  
de Cornèlius Pudens i de Pom  
ponia Gracina ja havia com  
près en ses files generos més  
d'un membre <sup>frangit</sup> d'un aliat de  
la gens Caecilia. A uns intervals  
d'empereadors alguns caecilis apare  
xerent en es llocs consulars: l'any 119  
C. Caecilius Rufus. Fin l'any 139  
no trobem un altre d'aquest nom  
L. Caecilius Balbinus Vibullius Pius.  
Per aquest cal remarcar que son cognom  
Pius indica do primer la lliberació  
del Numidique, i d'altra part, son  
prenom Lucius es retorne per el  
marbre cristia d'un Caecilius. Aquest  
marbre descobert al cementiri de Lucius  
perteneix a ~~la~~ última meitat del 2<sup>u</sup>  
segle.

De totes les dades històriques es de  
dixir que Santa Cecília descendia de la  
branca més noble de la gens Caecilia.



Et Cornelii  
desperant variis  
fronibus Cesar  
q' imperi brutu  
les corrupcioms  
no s' explica  
ment que tu  
vivils (màls)

Et Revelis.  
la roma more



la Grècia muna  
republica romana  
alia a la del mon  
moralitat a la digni  
ta influència un petit  
eteren, d'una vari  
publica. Es per ella que  
curia durat, i re  
o hoques i n' ent  
ia i sent la seva  
guia —



D'questa llicó de parem, treiem ne  
profit, amables naies. Fugim de tota  
~~melodia~~ cora que no no porti el to  
d'aperta melodia. Fugim de les  
moda, tatre, i clengeres, de les dames,  
fellows, i grotesques.



Ent <sup>l</sup>orsus nostra veg.

pag. 317

---

La Fucubles pag. 325

---

Roma subterranea, una de les  
meravelles d'aquest món, potser la  
més gran, deu la seva existencia  
al dogma de la renouació de la  
carne. Des de l'inspiració d'aquesta veritat  
primordial ella engendraria la ciutat mi-  
terona i agraada, la societat del martir i  
del de reunió dels líders, l'escola on ja  
menia a viure i a morir pel Crist.



Remys de Festulicá a les dames  
cristianes <sup>elegant</sup> a comodades del 18<sup>to</sup> gl<sup>o</sup> II



Pag. 4.

Petrificat romà,

a diferencia de la república etimològica de  
acció política no's va per extensió, la  
paraula com cosa natural, de la conjuntura d'it  
entès; a guisa causa s'el·len aquest success? O la  
tat que mostren en l'exercici de la seva al  
número de famílies romanes que s'han treu  
regles la tradició del devonement a la cora p  
tot, i a compli, per ell es vol Roma enfija na  
costums caigut en decadència, m  
Petrificat aquest element que ha ve  
Vida.



es Pacili non tot concludit, ut decidit  
per; per; desque la defeta de Thapru, en que  
es semblen evanir-se i desaparèixer,  
el de la bona regna, que, elens robre  
de la republica, i guina durada  
vino que per el vigor de tempera  
viciou xelut donen a Roma es  
patrici, les quals venen retret  
Peri aquestes ilustres race, de la guadana dels  
u. Ells devien enen les primeres (carrires) i més  
resistent.



Antiphona 1<sup>a</sup> de la II Vespres

Cantantibus organis, \* Cæcilia Domino decantabat dicens: Fiat cor meum immaculatum, ut non confundar.